Anul II — Orăștie, Sâmbătă, 14/26 Decemvrie 1896 — Nr. 51

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:
Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:
Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA
Institutului tipografic „Minerva" în Orăștie.

INSERȚIUNILE:
Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva" institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Invitare de abonament.

Deschidem prin aceasta nou abonament pentru anul viitor, 1897,

la

„REVISTA ORĂȘTIEI"

Foaia va apare și mai departe călăuzită de aceleași dorințe, de care și până aci: de a fi anume *o paznică credincioasă a Românismului peste tot*, aducând știri despre tot ce se petrece mai însemnat în viața publică a Românilor de pretutindenea, *îndeosebi însă privegheind asupra mersului treburilor românești din comitatul Hunedoarei*, și străduind a da, după putință, ajutor cu sfatul seu, *pentru ducerea și înălțarea tot mai spre bine atât a desvoltării noastre naționale, cât și a celei materiale, economice, în aceste părți!*

Spre aceeași țintă vom străduì și în viitor cu foaia noastră.

„Revista Orăștiei" e cea dintâi foaie românească politică, care a început să dee abonenților sei **premii**, și anume premii naționale.

La mijlocul anului ce se încheie, am dat cetitorilor nostri seninul tablou al tuturor iubitului erou *Iancu*.

Acum de încheiere a anului, dăm al doilea premiu celor-ce ni-au dat spriginul lor: *La numĕrul viitor* (de Crăciun) *alăturăm, în aceeași mărime și formă, chipul unui alt legendar erou național român:* **Horia,** țeranul viteaz ce în vremuri negre, când oameni cu mult mai luminați ca dînsul, abia îndrăsniau a sĕ gândì și a rosti dulcele cuvênt *„libertate"*, el a luat lancea în mână și a dat pîrjol văilor și colinelor din Ardeal, unde tirănia, mai crunt chiar ca în alte părți, stătea adăpostită, sugrumând libertatea! Și pentru dorul sfânt de libertate, suferit-a martiriu, tras fiind în roată cu alti soți ai sei, dar' a suferit-o senin și neînduplecat, căci pentru bine obștesc și pentru neamul seu iubit știa că o sufere! Vrednic e sĕ avem în casele noastre chipul lui! Și abonații **„Revistei Orăștiei"** îl vor avea! Cu numĕrul de Crăciun îl trimitem tuturor.

(Celor-ce n'au avut încă foaia noastră dar' o abonează pe anul viitor, și ne arată dorința de-a avea și ei chipul lui ***Horia,*** le trimitem și lor acest chip, care e, ca și al lui Iancu, tipărit pe hârtie fină, și potrivit de pus în ramă).

Și vom urma cu premiile, cari de cari mai originale, nedate de alții, și în anul viitor, după-cum ne vor ierta puterile și după-cum vom fi spriginiți de iubitul nostru popor.

Rugăm drept aceea pe toți binevoitorii foii noastre, sĕ ne dee sprigin și în anul pe pragul căruia ne aflăm, și sĕ cerce a ne sporì abonenții, ca cu atât mai ușor sĕ putem face lucruri tot mai frumoase și tot mai bune!

Prețul de abonament la „Revista Orăștiei" rĕmâne tot cel din anul acesta:

Pe patru luni . . . 1 fl. — cr.
Pe jumĕtate de an 1 „ 50 „
Pe un an întreg 3 „ — „

La numĕrul de față alăturăm și mandate postale pentru mai ușoara trimitere a prețului de abonament.

Domnii abonenți vechi sunt rugați a însemna pe cupon (locul pentru scris), numĕrul de pe fașia sub care primesc foaia, ear' abonații noi, a ne scrie cât sĕ poate de curat numele lor și locuința.

Administrația
„Revistei Orăștiei".

Poporul nedreptățit.

Deși cam târzior, am ajuns ear' la cunoștința unei fapte împlinite, pe care noi o socotim o mare nedreptate pentru poporul nostru.

Eată de ce e vorba:

Solgăbirĕul *Geoagiului* a eșit, mai în vară, în comuna *Voia*, (notariatul *Poiana),* și a pedepsit acolo pe nu mai puțini ca 30 de oameni, cari de 2 ani încoace 'și-au zidit ori case ori șuri ori alte edificii economice noue, sau au reparat temeinic pe cele vechi, dar' despre această zidire ori reparare, ei n'au înștiințat pe mai mari (autoritățile) și nu le-au cerut slobozenie spre aceasta. Și a pedepsit pe fiecare de astă-dată cu câte 5 fl., *de tot cu peste* **150 fl.**! Asemenea pe mulți oameni din alte comune, precum din *Almașul-de-mijloc*, din *Porcurea* etc.

Ce au pĕcătuit bieții oamenii acestia? Fost-au ei *vinovați* ca sĕ vrednicească a fi pedepsiți?

Noi rĕspundem hotărît că *n'au fost!* Ei au căzut numai jertfe chipului blăstemat după care se urmează în această țeară cârmuirea popoarelor! Eată de ce:

In adunarea dela 15 Dec. 1892, a congregației comitatului nostru, s'a votat un *Regulament de zidire* pentru comunele mari și mici. In Octomvrie 1893 acel regulament a fost întărit de ministrul de interne.

Acest regulament, obligător pentru toți locuitorii comitatului, prescrie într'adevĕr că ori-ce zidire nouă și ori-ce reparare mai temeinică a zidirilor vechi, are sĕ fie înștiințată autorităților, cu planul după care sĕ va zidi, și numai după primirea îngăduinței e a se purcede la edificare Cei-ce nu vor ținea seamă de asta vor fi pedepțiți.

Acest regulament s'a tipărit ungurește, s'a tipărit și în foile ungurești din comitat, cetite cel mult de notari, (adecă abonate, că de cetit nici notarii nu le cetesc), și a fost apoi socotit ca obligător, întrat în viață: cel-ce sĕ va lovì de prescrisele lui, sĕ vadă ce-a pați!

Urmarea e, că eată, după doi ani, ese solgăbirĕul într'un sat, și *într'un singur sat, el află 30 de „vinovați"*, și-'i pedepsește (mĕsurând cu cea mai mică mĕsură), cu *150 fl.!* Dacă toți solgăbirĕii vor fi așa «zeloși» ca cel dela Geoagiu, noi am pune rĕmas, că vor afla în comitat încă 200 de comune, cel puțin, ce pot fi pedepsite tot precum nenorociții din *Voia* au fost pedepsiți de sprintenul Beke!

Dar' e *cu dreptate* o astfel de pedepsire? ori este *iertată* macar sĕ se facă?

De *dreptate* sĕ nu mai vorbim, aceasta e o poamă necunoscută în țară la noi, *dar nici* **iertată** *nu poate fi o astfel de pedepsire!*

Lucru hotărît că în comuna aceea, ca și în multe altele, nici un om *n'a avut cunoștință despre noul regulament,* nici doar' primarul, (preot nu au). O cercetare aspră ar scoate-o asta negrești la iveală, și oamenii ar trebuì iertați toți! Căci vorba că «necunoașterea legii nu sĕ primește ca apĕrare», aici nu are loc! Stăm în față cu un regulament nou, publicat *numai ungurește* în acest mare comitat *românesc,* dar' nici macar ungurește publicat *în fiecare comună,* după-ce privește pe *fiecare locuitor,* ci depus numai iac'așa câte un exemplar din el pe la cancelariile notariale! Și apoi pe temeiul lui, haid', după ani de zile, cu pedepse! E mai presus de îndoiala oricărei minți neorbite de patimă, că aceasta e o nedreptate cât sĕ poate de urîtă!

Dar' sĕ zicem că necunoașterea legii, nu se poate dară lua ca cuvênt de iertare! Și atunci întrebăm: se poate o pedeapsă ca cea dela Voia? Primăria trebue sĕ fie paznica legii în comună. Dacă primarul a vĕzut pe cel dintâi

---

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI"

Flori uscate.

Câți ochi frumoși și visători, poete,
N'or fi plângênd pe gândurile tale!
A, de-ai putea sĕ le 'nsoțești în cale,
Te-ai consola vĕzênd cu câtă sete

Le sorb fecioarele sentimentale,
Cum te 'ndrăgesc — zeu paiid cu lungi plete,
Și-'și torc ilusii, și dorinți secrete,
Și basme dulci, din cântecu-'ți de jale...

Pe versul tĕu se 'nvață sĕ suspine
Atâtea inimi gingașe, curate...
Tu nici le știi. Instrăinat de tine,

De dor te mistui în singurătate;
Doar' filele, de sufletul tĕu pline,
Strîng amintiri duioase — flori uscate.

(„P Vor.") ***A. Vlahuță.***

Iubitul meu.

Închis, de-o fire-așa sgârcită,
O vorbă nu voește-a-'mi spune,
Un semn sĕ-'mi dea, că 'i-aș fi dragă,
Și io-'l iubesc, ca pe-o minune.

Și nice vrea macar sĕ știe
De inima mea sbuciumată,
'Mi-e teamă c'o sĕ mor, iubite,
Și n'o sĕ te sărut odată...

Elena din Ardeal.

La marginea pădurii...

Era o dimineață limpede și liniștită de primăvară. Florile tinere rĕspândiau un miros plăcut și dulce; ca globurele de diamant lucia roua pe firele de iarbă! O tăcere plăcută stăpânia pădurea întreagă, și numai din când în când s'auzia din depărtare, ca prin vis, sunetul unui clopoțel de oaie, a unui fluer de păstor, cântul unei paseri.

Ce frumoasă e natura într'o dimineață de primăvară!

Ședeam în iarba rĕcoroasă sub un arbor la marginea pădurii. Ici-colea trecea câte un nour aburiu, transparent, argintat, ca un vis de copil nevinovat, peste cerul profund, albastru. Privind cufundat în visuri și în gânduri dulci, în vĕsduhul tainic, îmi părea c'am murit demult, și dimpreună cu nourii îmi plutia sufletul sburând alături cu ei, prin spațiile eterne...

In șoptitul dulce al frunzelor, par'că auziam un cânt dulce din copilăria trecută. Fluturii sburau fericiți, prin aerul parfumat, sărutând florile. Stoluri de gânduri îmi treceau priu creer; mândru și trandafiriu îmi părea că stă un nou viitor înainte, ca o față îngerească, surîzĕtoare...

Un sgomot ușor mĕ făcu sĕ mĕ ridic.

Era sărutatul ferbinte al unei părechi tinere, care tără sĕ mĕ vadă, trecea braț la braț pe lângă mine, spre a se perde în întunerecul rĕcoros al tufișelor. In ochii lor se oglinda toată bucuria și fericirea naturei. Numai din când în când se despărțiau spre a culege câte o floare, pe care le cădea privirea. Cât noroc nu cuprind sufletele acestea douĕ, gândiam eu în mine, privind în urma lor...

Eu care-am alergat lumea întreagă spre a-'mi căuta întrupare dorințelor, deodată m'am întors acasă numai mai sĕrac, mai bogat în dureri și lacrimi.

Inima începu sĕ-'mi bată mai tare, la gândul că tot ce-am perdut în sbuciumatul greu, în lupta îndelungată din viața mea întunecoasă, aș fi putut sĕ ajung aici, în pacea asta sfântă, pe câmpia asta tăcută, lângă un suflet bun și credincios!

Cu astfel de gânduri triste, care deșteptară în pieptul meu cele mai îndepărtate aduceri aminte, petrecui părechia fericită, până o perdui din vedere. Mĕ lăsai earăși pe patul viu de iarbă moale, dar' peste tot ce gândeam acuma, par'că se întindea un vĕl ușor de doliu. Visurile mele dulci și îngerești, se făcură chipuri întunecoase ale trecutului meu, care atâtea frumoase așteptări 'mi-a îngropat...

Voiiu sĕ mĕ ridic; dar' eată apare, ca rĕsărit din pământ, un moșneag gârbov, răzimat de un toiag gros, cu o barbă albă, înfiorătoare oare-cum, ce-'i coperea aproape întreagă fața. El privia țintă în urma tinerei părechi ce se perdea fericită printre arbori, și un zimbet silit se ivì pe fața lui; era însĕ și în zimbetul și în privirea bĕtrânului, o vĕdită durere neputincioasă amestecată cu rĕutate: pizma omului ce-'și simte neputința față de acela pe care îl pismuește, ca-și-care nu mai poate fi!...

Bĕtrânul vĕzu pe o tufă doi trandafiri sĕlbateci, tineri și frumoși, abia de curênd desvĕliți, și eu rĕmânsei uimit când vĕzui cum cu

om zidind fără înștiințare, *de ce nu a făcut deloc arĕtare contra lui,* pedepsindu-'l drept pildă pentru cei următori? Atunci, sûntem siguri, al doilea nu se mai lovia de regulament! De ce au fost lăsați *30* de inși sĕ zidească și apoi toți cu grămada pedepsiți? Eată pentru-ce noi susținem hotărît că pedepsele de care vorbim sûnt nu numai *nedrepte,* dar' nici *iertate* n'ar putea fi într'o țeară unde câtuși de puțin simț de dreptate ar avea în sufletul lor slujbașii poporului!

In acest chip pot fi răpite zeci de mii de floreni din punga poporului: faci regulamente, croești pedepse grele, nu le publici deloc ori mai de loc, și apoi te iei prin comitat la pedepsit! Dar' asta nu e pedeapsă, e *jaf!*

Sûntem în ajunul congregației comitatului. Ne-am bucura dacă domnii membri români ar face o interpelare și ar cere o cercetare în această causă! — *pretinzênd totodată tipărirea și în limba română a tuturor regulamentelor comitatense,* ca poporul nostru sĕ le poată cetì și învĕța, prin ce ar fi ferit de nenorociri fără D-zeu, ca cea dela Voia și de pe aiurea!

De departe!

Se știe că sătui de fericirea ce o gustă în această țeară, mai ales Slovaci și Ruteni mulți, cu miile, părăsesc țeara și se duc de se așează în America. Sûnt acolo sate întregi locuite de Slovaci și Ruteni fugiți din Ungaria. In inimile lor însĕ, durerea față de aceia cari 'i-au silit prin multele mișelii și stoarceri, sĕ-'și lase vatra pe care s'au născut și pământul în care își au îngropați părinții și rudele, — nu s'a stîns și nu înceată!

Când Țarul Rusiei se afla, mai în vară, la Paris, comitetul politic al Slovacilor din America, a trimis președintelui republicei franceze la Paris următoarea telegramă:

„Spune, dle president, fratelui nostru, Țarului Rusiei, că Slovacii americani în numĕr de ½ milion, îl salută, și-'l roagă ca sĕ elibereze pe Slovacii de sub Tatra, și sĕ umilească pe Maghiarii tirani!"

»Budapesti Hirlap« care publică știrea, o însoțește de următoarea notiță:

»Plini de îngrijire ne gândim, că ce se va întêmpla acasă, dacă Slovacii și Rutenii îmbogățiți în America și deveniți ortodocși și panslavi, se vor reîntoarce în numĕr mai mare în Ungaria?«

---

același zimbet de ură, îi rupse, par'că 'i-ar fi fost nĕcaz că s'au ivit așa frumoși în cale-i îi luă și-'i mirosì nervos, ca și cum ar voì sĕ le soarbă parfumul tot și cu neîndurare, pornì apoi cu pași slabi, nesiguri, ajutându-se cu cârja-'i groasă, printre arborii pădurei încotro sĕ perduse și părechea de tineri.

Rĕmânsei foarte neplăcut atins de vederea acestui om, ce mi-se părù așa de rĕu.

Mĕ ridicai și plecai spre casă. Paserile ciripeau cânturile lor de veselie; câmpul era ca un covor pe suprafața căruia sĕ amestecă cele mai felurite colori și grupări de colori, totul avea o înfățișare prietinească, înălțătoare recreatoare, — în capul meu însĕ era luptă obositoare între felurile de gânduri deosebite ce sĕ alungau în urma celor vĕzute.

(Batiz, 1896).

Traian.

In odaea de așteptare a medicului.

Un domn cătră servitor: Spune-'mi numai, prieteine, doare rĕu când îți trage măsaua?

Servitorul: O, nu doare de fel, numai sĕ nu te temi!..

Domnul: Dar' uite domnul ăsta care a întrat înainte de mine, încă și acum tot sbiară...

Servitorul, isteț: O, de asta nu te doară capul! Domnul acela sbiară, pentru-că domnu doctor, până sĕ-'i tragă măsaua, a tot făcut la glume rele cu el...

O întrebare neplăcută.

Ni-se cere publicarea următoarei întrebări, pe care noi nu avem nici dreptul nici putința de a o împedeca sĕ apară. Eată-o:

Băiță, Dec. 1896.

Dle Redactor,

Articolul D-Voastre din fruntea numĕrului trecut, despre cele două stafii surori: *„Sĕrăcia și maghiarisarea"*, a întimpinat, Vĕ încredințez, rĕsunet în multe inimi românești, și-a străbătut în ele, născênd scârbă și durere față de șovinismul celor-ce conduc banca de care era vorba. Bine ar fi dacă ar naște și hotărîrea de a urma sfaturilor ce D-Voastră le dați ca o urmare a celor descrise.

Un lucru însĕ nu 'l-a știut autorul articolului »Sĕrăcia și maghiarisarea«, căci de-'l știa poate nu-'l trecea cu vederea, și anume faptul *că în direcția băncii „Dévai előlegezési szövetkezet" șed și doi domni Români!*

Cătră acestia rog eu onorata redacție sĕ îndrepteze întrebarea:

Ce zic acesti doi domni Români la faptul că direcția din care și dumnealor fac parte, cere ca rugările după împrumut sĕ fie ***numai ungurești,*** *și că altfel de rugări acum nu mai pertractează?!*

Un abonent.

*

Cu o cale despte banca numită fiind vorba, îndreptăm și eroarea de tipar ce s'a strecurat în articolul nostru din numĕrul trecut, că acea bancă ar fi de 10 ani: ea este întemeiată de 18 ani!

Se 'ntoarce roata!..

In lucrarea lor de zdrobire a neamurilor nemaghiare din țeară, asupritorii nostri mai mult erau încuragiați prin ținuta ce Germanii din Germania o arĕtau față de dînșii, iertându-li-le toate, ori dându-le chiar drept sĕ purceadă precum purced. Aceasta pentru-că Germania socotea a avea în Unguri un puternic stâlp pentru Austro-Ungaria, și prin aceasta pentru tripla-alianță, în fruntea căreia stă ea, Germania. Ear' credința asta a fost stîrnită în chip măestrit prin multele foi jidovești și jidovite, plătite scump de guvernul unguresc, ca sĕ scrie așa cum lui îi vine la socoteală. Și treburile mergeau pe sprînceană, și îngâmfații au început, la adăpostul bunului nume ce-'și făuriseră, sĕ ne gâtue rĕu pe noi nemaghiarii. Mișcările anilor din urmă însĕ, care ne-au dus vestea până departe, peste toată Europa, au început a deschide pe încetul ochii lumii asupra celor-ce aici sĕ petrec de fapt, și a scărița pe încetul însĕmnătatea maghiarismului. Azi o voce, mâne alta, dincolo mai multe și tot mai multe, se ridică în contra îngâmfării Maghiarilor și a purtării lor față de popoarele din țeară și față de lumea mare politică, asupra căreia Ungurii ar voì sĕ ajungă sĕ aibă înrîurire hotărîtoare. Dar' nu mai merge. Imbulzala lor jidovească începe sĕ supere pe toți oamenii de bun simț, cari apoi sĕ ridică contra prea îndrăsneților. Și roata sĕ întoarce mereu într'această parte.

Cea mai nouă voce, ce le dă un bun bobârnac, este a unei foi din Berlin, «Deutsche Tageszeitung», care într'unul din numerii sei mai proaspeți, vorbind de stările din Ungaria, scrie între altele:

«Aproape toate naționalitățile din Ungaria sûnt antisemite și nu vreau sĕ se maghiariseze. De aceea, Maghiarii și Ovreii au scornit svonul, că aceste popoare ar urmări scopuri de desfacere, că ar săpa la temelia statului ungar și că astfel ar fi vrășmași ai monarchiei întregi. Cu chipul acesta s'a făcut în Germania impresia că ar fi folosul triplei alianțe, ca Maghiarii sĕ se înmulțească în paguba naționalităților».

Sĕ arată apoi cât de primejdioasă e pentru trip la alianță ținuta Maghiarilor față de naționalități, și spune, că Ungaria nu poate înfrunta viitorul, decât *numai dacă va face deplină dreptate popoarelor sale.*

„De sigur Maghiarii singuri, car' nu naționalitățile, fac ca valoarea Austro-Ungariei în tripla alianță sĕ scadă! Când aceste naționalități își vor fi cucerit drepturile, ele vor devenì temelia puternică a imperiului habsburgic«.

Vorbind despre legăturile împĕrăției noastre cu țerile din Rĕsărit, zice: »Cum sĕ aibă România, Sêrbia și Bulgaria încredere într'un stat, în a cărui jumĕtate ungurească Românii și Slavii sûnt ținuți în sclăvie politică?

»Prin urmare, dacă înrîurințele rusești câștigă mereu teren în Balcani (ceea-ce e în paguba împĕrăției noastre), vina o poartă Maghiarii!

»Este deci cu desĕvîrșire greșit a socoti pe Maghiari ca pe stîlpii de căpetenie ai monarchiei habsburgice, și astfel ai triplei alianțe. In folosul unei schimbări a acestor stări, opinia publică germană ar trebuì sĕ se ridice cu toată tăria împotriva politicei maghiare, pentru-că aceasta devine primejdioasă și pentru tripla alianță!«

Noul Metropolit-Primat

al României.

In urmă s'a pus capĕt și pricinei celei-ce atâta furtună măiestrită și, am putea zice, necinstisă, a ridicat asupra Țerii-Românești: pricina cu Metropolitul detronat Ghenadie Petrescu.

Vĕzênd că opositia merge cu facerea scandalelor așa de departe, cât are sĕ strice foarte mult chiar bunului nume al țerii însași, partidul dela putere a hotărît, la sfatul Maiestății Sale Regelui, sĕ facă dar' oare-cari formalități prin cari sĕ dee o înfățișare de ceva îngăduință pentru »nemulțumiții« rĕsvrătiți, și sĕ treacă apoi peste toată pricina, alegênd un Metropolit-Primat.

Ingăduința, »satistacția«, dată opositiei a stat într'atâta, că s'a hotărît sĕ revisuească procesul și sĕ ridice osânda dată, aceasta însĕ numai tocmai așa de înfundare a gurilor mari, în fapt susținêndu-se înlăturarea de multe vinovatului fost Metropolit. Ca el sĕ nu mai poată venì sub nici o împrejurare în fruntea bisericii, nainte de ce s'ar fi conchemat macar Sinodul spre nouă desbatere a pricinei, detronatului 'i-s'a luat în scris o declarație subscrisă de el, prin care se retrage de »bunăvoe« (ba zeu foarte de silă!) dela scaunul de Metropolit, rĕmânênd călugăr simplu într'o mănăstire. Avênd această declarație a lui, Sinodul 'și-a revocat dar' osânda, și îndată după asta s'a purces și la alegerea unui nou Metropolit-Primat.

A fost ales cu unanimitatea sfântului Sinod, fostul Metropolit-Primat de mai nainte, *Iosif Gheorghian,* un om evlavios, bun și de omenie, dar' care în urma unor urîte și înjositoare subminări în contra sa de cătră chiar rĕsturnatul Ghenadie, care rîvnea el la înalta treaptă, s'a retras nainte cu vre-o 4 ani, făcênd loc potrivnicului ceu. Acum 'l-a rĕzbunat D-zeu, și fără ca dînsul sĕ lucreze ceva într'acolo, omul ce mult și urît a săpat sub scaunul mai marelui seu, după ce a ajuns el în acel scaun, a fost trântit de-acolo în chip vrednic de el, și readus înaintașul seu.

Toată lumea e mulțumită acum. Nici opositia nu mai face gură, ci spune că așa cum acum e, e bine. Ei bine, dar' cu ce sĕ deosebește *acum* de *mai nainte*, dacă nu cumva prin niște simple forme fără preț, care fondul 'l-au lăsat neatins în stările de lucruri de mai nainte: Ghenadie rĕsturnat de pe scaunul pe care nu era vrednic sĕ mai stee?

Altfel nici că se putea. Și cei-ce cunoșteau lucrurile, nu puteau din destul sĕ se mire, cum unele foi dela noi, luau în apĕrare cu atâta foc pe omul dat jos pentru multe pĕcate? Credeai că ele o sĕ-'l ridice earăși la locu seu prin întrevenirea lor.

CORESPONDENȚĂ*

Dobra, 6 Decemvrie 1896.

Domnule Redactor,

După vestile neplăcute duse în lume despre noi Dobrenii în urma celor sĕvîrșile de dl administrator protopopesc Pĕcurariu cu alegerile de deputați, și după «rĕspunsul» seu publicat de impartiala *„Revistă"* cu nimerite observări, dați-'mi voe, sĕ vĕ împărtășesc acum și ceva îmbucurător și de interes obștesc din opidul nostru *Dobra.*

Se simția de mult lipsa ca turnul bisericii noastre sĕ se repareze. Intrunindu-se comitetul parochial spre a hotărî asupra lucrului și a afla mijloacele pentru acoperirea cheltuelilor ce va trage după sine repararea, s'a hotărît primirea unui plan de reparare, care costă *1700 fl.* v. a.

Dar' după această hotârîre, a păsit la mijloc dl notar *Iosif Criste,* și a zis că, de vreme-ce planul pentru repararea turnului nu rĕspunde dorinței noastre a tuturor, apoi că atât fruntașii cât și poporul ar dori repararea întregei biserici; în sfîrșit avênd în vedere că prin repararea *și a bisericei cu turnul,* am face un lucru și mai vrednic de noi, și mai plăcut, ba totodată și mai impunĕtor: roagă comitetul sĕ părăsească hotărîrea sa și sĕ aducă alta de cuprinsul, ca încă în vara anului de față (1896) sĕ se repareze *și biserica și turnul.*

Comitetul parochial cumpĕnind părerea dlui notar, a hotărît întocmai, votând pentru repararea bisericii și a turnului 2700 fl. și mai târziu alte 300 fl. — în total *3000 fl.*

In legătură cu acestea, tot la stăruința dlui notar, spriginit de valoroșii membri ai primăriei opidane, în frunte cu primarul G. Herbai și cassarul Nicolae Herbai, s'a hotărît și zidirea unui nou edificiu școlar.

Ear' ca aceste hotărîri sĕ se poată duce în îndeplinire, corporațiunea grănițerilor dela noi a luat asupra-și sarcina, a procura toate mijloacele bănești.

Zis și făcut.

Avênd acum toate, cu ajutorul Domnului și cu voință de fer, ne-am apucat de lucru și ... eată azi biserica cu turnul frumos reparate, ear' edificiul școalei pe deplin terminat

Cheltuelile laolaltă sĕ urcă peste ***5000 fl.***

Imi țin însĕ de datorință ca și pe această cale sĕ aduc tributul nostru de recunoștință și mulțumire dlui notar Iosif Criste precum și tuturor acelor bravi membri ai primăriei, cari «cu vrednicie au umblat, întru chemarea la care au fost chemați», precum și prea bunului popor credincios, care a pus umĕrul la greul sarcinilor și le-a purtat pe toate! La 17 Decemvrie, în urmă, aceste sfinte locașuri s'au sfințit prin dl administrator protopopesc, avênd ca adlatus pe consilierul seu intim, părintele Ludovic Lăslĕu. Nu i-ar fi șezut rĕu sĕ aibă nițel mai mulți și mai fruntași preoți din tract la sĕvîrșirea unui act așa sĕrbătoresc în reședința tractuală. Dar' în urmă treacă ducă-se. Noi Dobrenii sûntem veseli vĕzênd frumos reparata biserică, și școala potrivită, căci acestea sûnt dovezi vii de bunătatea poporului nostru credincios, dela care și așteptăm și pe viitor numai lucruri bune și frumoase.

Dobreanul.

Cronică... admirabilă!

La fostul »Institut Tipografic« din Sibiiu, nou botezat »Tipografia«, (ce cuminți conducĕtorii ei: 'i-au schimbat numele; îi gena vezi, pe ei înșiși sĕ stee în fruntea »Institutului Tipografic«, ear' prin schimbarea numelui li-se părea că tot nu se simt așa persecutați de glasul conștiinței), — merg lucrurile tare... cum se-'i zicem?... fain!

La 15 Dec. la poliția din Sibiiu stăteau față 'n față V. Dressnandt, »proprietarul« foilor și I. Costin, redactorul »Economului«. Ce era pricina? Eată ce: Noua stăpânire (adecă cam veche, că-i de un an) a institutului, a hotărît prin Septemvrie, ca redactorului »Economului sĕ-'i scadă plata dela 800 la 300 fl., ear' mai apoi 'i-au chiar »abzis« prin »Direc-

torul«, »șeful foilor«, prin Dr. Daian Omul însĕ fusese angajat cu contract, ce nu se putea desface decât prin învoire din amêndouĕ părțile. Ei nu 'i-au mai dat plată de 2 luni. Cu contractul în mână preotul Costin a pîrît pe stăpânii institutului. Advocatul Dr. Harșan a luat apĕrarea împrocesuaților, și la pertractare 'l-a forfecat pe pîrîtor, cu »argumente«, precum că dînsul doar' nu-i »redactor«, ci redactor e I. Morariu cel scris pe foaie, el e numai ceva ajutor prin redacție și ca atare are sĕ se ducă după o abzicere de 6 sĕptĕmâni; nu-i drept că dînsul ar mai fi lucrând în redacție, (dl Costin lucrează adecă partea sa mai mult acasă), dar' chiar de ar lucra, nu-'s datori sĕ-'i dee plată, că nu-'l roagă nimenea sĕ lucreze! Și altele de felul acesta...

Și uitați-vĕ bine, mĕ rog, că »Foaia Poporului« apare cu adausul economic obicinuit, în frunte cu subscrierea redactorului seu, și — totuși nu-i dator nime sĕ-'i dee plată, destul că dă el de lucru tipografiei!...

Nu-i așa că tare-i minunat!?

*

Fără noroc. »Tribuna« avuse știre deja la începutul sĕptĕmânii trecute că va apare noua foaie la Arad, dar' toată sĕptĕmâna a tăcut chitic despre aceasta, pentru-că e... vremea abonamentelor, și nu e bine sĕ fii sincer sĕ spui cetitorilor că unde ar mai putea afla de cetit, și încă doar' lucruri mai bune ca la tine... După-ce însĕ noi am spus cetitorilor nostri despre noua foaie, a luat și »Tribuna« notiță despre ea, dar', firește, batjocurindu-o cu pe toți cei-ce vor fi grupați în jurul ei. Intre altele spune că vestea apariției nouei foi nu e primită cu însufleție, că afară de »Revistă« numai »Unirea« din Blaj 'i-a făcut o primire mai bună! Dar' n'a avut noroc »Tribuna« cu vorba ei. »Dreptatea« din Timișoara chiar în acea zi a desmințit-o scriind:

— »Din parte-ne dorim succes bun intreprinderii, și în speranță că *„Tribuna Poporului" va sporì cu unul numerul sincerilor apĕrători ai programului nostru național și ai politicei naționale*, — o vom întimpina cu dragoste!«

Ne mirăm că până azi »Tribuna« nu 'i-a dat încă în cap »Dreptății« pentru o așa vorbă »nepotrivită«...

*

Cum sĕ-'i zicem? Vorbind despre apariția foii celei nouĕ la Arad, «Tribuna«, tot Marți, scrie într'altele:

— «Noi constatăm că aceiași luptători și numele foii și-l'au împrumutat dela noi: dela »*Tribuna*« și Foaia «*Poporului*"...

Bravo redactori spirituali! Mult presupuneți despre inteligința cetitorilor d-voastre!

Dăian era încă băiat de școală pe când întemeetorii foii dela Arad au întemeiat *„Tribuna"* și mai târziu *„Foaia Poporului"*. Când băiatul a ajuns ficior voinic, a pus mâna pe bâtă și cu alți soți viteji a dat năvală în redacția numitelor foi, făcĕndu-se «stăpân» pe ele și alungând pe întemeetori. Acum când aceia, întemeează în alt loc foaia, și combină numele lor iubite, usurpate de vitejii de acum dela «Tribuna», — Dăian și soții strigă: iacă-'i pe sĕracii, că nici nume nu-'și știu da foilor ci împrumută dela *noi!*...

Cum sĕ-'i zicem la astfel de purtare? Hai sĕ-i zicem... spirituală!

*

In branșa lor. Atragem și noi toată luarea aminte a cetitorilor nostri asupra articolilor ce »Tribuna« îi publică acum zilnic: *„Tribuna" pentru „Foaia Poporului"*, în care spune că celor-ce vor aduna mulți abonați noi la »Foaia Poporului« le vor da de cinste »Tribuna« pe câtăva vreme! Sûnt articli tipăriți mai altfel ca alții din foaie, prin care redactorii »Tribunei« arată că au găsit în sfîrșit calea pe care au talent sĕ meargă: neguțătoria! Intregi articli sûnt o reclamă neguțătorească în care redactorii »Tribunei« arată un talent pe care încă nu 'l'am putut afla în nici o altă chestie ce au »îmbrățișat«. Sûnt în branșa lor, acasă. Par'că-'i vezi în ușa prăvăliei strigând voinicește: hai la mine! Numai de n'ar avea norocul pe care 'l-au avut cu articli cei tipăriți cu litere și mai mari, nainte vreme, despre cum vor publica logodnele și casurile de moarte!

NOUTĂȚI

La temniță. Din Alba-Iulia se vestește, că 14 locuitori din *Ciora*, și mai pe atâția din *Alba-Iulia*, au întrat în sĕptĕmâna asta în temnița de acolo ca sĕ-'și facă osânda primită în procesele politice pertractate la începutul anului acestuia înaintea tribunalului din Alba-Iulia.

In vechime erau unii zei păgâni, cărora ca sĕ-'i îmblânzești, trebuia sĕ le faci jertfe de vieți omenești. Aceasta era mulțumirea sufletului lor sĕlbatec.

In Ungaria noastră millenară, încă e un astfel de zĕu selbatec: șovinismul turbat unguresc, pe care încă prin jertfe grele îl poți mulțumi. E aci Crăciunul lor, și ei drept dar de Crăciun își comandă jertfe românești, aruncându-le în beciurile temnițelor, aceste temple ale inimilor lor rele.

*

Vom face-o noi! Aceea-ce slujbașii strĕini de noi și de binele nostru, ar trebui sĕ o facă în schimbul plăților ce le trag de pe spinarea bietului nostru popor, dar' nu o fac, vom face-o noi! Congregațiile au votat în decursul vremii mai multe legi, regulamente, care au putere asupra locuitorilor comitatului, dar' pe care poporul nu le cunoaște, ba nu le cunoaște nici preoțimea nici învețătorimea noastră chiar, nefiind ele publicate după-cum s'ar cuveni, ci tipărite numai în broșuri ungurești aflătoare cel mult prin cancelariile notariale. Urmarea e câte-o pedeapsă strigătoare la cer, ca cea aplicată alor vre-o 30 de Români din *Voia*, despre cari vorbim în articolul de fond.

Ca sĕ ferim întrucât vom putea popornl nostru de astfel de nenorociri ce vin asupra lui ca o urmare a »limbii statului«, *„Revista Orăștiei" cu începere dela anul nou, va publica pe rînd toate regulamentele comitatense, traduse în limbă ușoară, poporală, de ori-ce plugar înțeleasă*, și tot cel-ce va avea *„Revista Orăștiei"* în comitatul Hunedoarei, va ști ce prescrise comitatense avem, de care sĕ se poată ferì, spre a nu putea cădea în pedeapsă. Am fi început publicarea regulamentului despre zidire, încă în numĕrul de față, dar' cum numai un numĕr mai are sĕ apară în ĕstan, ca sĕ nu se întrerupă între ani, am amînat începerea publicării pentru numĕrul 1 din 1897.

Aceea ce ar fi *datorința* slujbașilor ce conduc comitatul, dar' nu fac, căci n'au inimă pentru nĕcazul bietului popor, vom face-o noi, care resimțim cu el alăturea toate durerile lui!

*

Mare nenorocire. In minele dela Reșița s'a întêmplat în seara zilei de 18 Dec. n. o mare nenorocire. În urma unei explosiuni (aprinderi de dinamită) a isbucnit foc într'una din locurile de lucrat subpământene, într'un timp când se aflau înlăuntru 120 de muncitori, în cea mai mare parte oameni cu familie, și anume mai ales Români și Cehi, Nenorocirea s'a întêmplat în ocna numită »Széchenyi«, în hotarul comunei Doman, la 400 metri sub pământ. În cursul nopții au fost scoși 28 morți și 21 greu răniți, ear' alți 64 s'au prăpădit și ei în mine. Dimineața se auzeau țipete îngrozitoare și înădușite din adâncul pământului, după ameazi însĕ țipetele nu se mai auziau, ceea-ce arată, că nenorociții s'au prăpădit. Toată Reșița este în mare doliu. Clopotele se trag în toată ziua. În 20 Octomvrie au fost îmormêntați deodată în același mormênt 18 inși, printr'un preot român gr.-or. și altul maghiar rom.-cat. Predici la mormênt preoții n'au putut ține, căci au isbucnit și ei în plâns alături cu nenorocitele văduve și copii orfani, cari te sfâșie prin durerea lor. Abia au fost înmormêntați acestia și alți au murit în spital. După socotelile de până acum, societatea proprietară a îndurat o pagubă de 400.000 fl.

*

Notari comunali. La 23 și 24 Dec. s'au întêmplat alegerile de notari comunali la Romos Romoșel și Vaidei. Au fost »aleși« la Romos: fostul substitut notarial, suspendat, N. Dubleș (Romosenii sûnt îmbrăcați odată); la Romoșel dl P. Truca, la Vaidei dl Szász Pál.

*

Adunare comitatensă. Pe ziua de 4 Ianuarie n. 1897 este conchemată de dl vicișpan al comitatului, adunarea congregației comitatense. Se vor supune desbaterii peste 50 de obiecte, între care multe treburi însemnate comunale, despre care vom da samă la timpul seu.

Ne-am bucura dacă dnii membri români ar veni în această Congregație cu o interpelare în pricina pedepselor despre care vorbim în articolul din fruntea numerului nostru de azi, și ar face și vre-o propunere, în urma căreia sĕ fie poporul scutit pe viitor de astfel de nedreptăți!

*

Intregirea protopopiatelor. Consistorul gr.-or. român din Sibiiu a hotărît întregirea cât mai în grabă a protopopiatelor vacante din Archidiecesă. In sĕptĕmâna trecută s'a început, ear' în cea de față s'a urmat publicarea de concursuri. Dintre cele vacante în comitatul nostru, s'a publicat concurs pentru tractul *Devei*, *Dobrei* și *Orăștiei*, apoi pentru cel al Sebeșului, Cetatea-de-peatră și Abrud.

*

Logodnă. Dl *Dr. Romul Nestor*, profesor de teologie la Arad, ales preot în Cianad, 'și-a încredințat de fiitoare soție pe d-șoara *Victoria Crișan*, fiica notarului N. Crișan din Seleuș. Felicitările noastre.

*

Prea curênd. O scenă, care a înveselit mult pe cei de față, s'a petrecut Duminecă, la palatul regal din București, cu prilegiul așezării în scaun a noului Metropolit primat.

Pe când M. S. Regele Carol întră în sala tronului, micul principe Carol, (nepot al M. S. Regelui) aflându-se cu M. S. Regina într'o loje din fața tronului, s'a scoborît de sus și a venit sĕ se așeze pe tron, lângă Regele. M. S. Regele, mângaindu-'l, îi zise:

— Hei Hei!... Te prea grăbești a 'lua loc pe tron!..

Intrebat în urmă de dl general Manu, că unde a fost, micul principe a rĕspuns cu un accent curat românesc:

— *Pe scaun!*

*

Lumină electrică în Sibiiu. Dumineca trecută au avut loc în Sibiiu frumoase sĕrbări, ca sĕrbătorire a faptului ca dela această dată, orașul nu va mai fi luminat cu petroleu, ci cu *lumină electrică*, mult mai albă, mai puternică. E un nou pas de înaintare făcut de vechea catate, spre a devenì oraș tot mai modern.

*

De nou amînată. Pe 24 Dec. n. se pusese la ordinea zilei în representanța orașului nostru desbaterea asupra urcării salariilor funcționarilor orășenești, dar' de vreme-ce la propunerea veche s'a mai făcut un adaus, care ear' trebue studiat întâi în comisie, desbaterea a fost de nou amînată, acum pentru a 12-a oară!

*

La Hunedoara, după-cum ni-se scrie, ziua de Sftul Nicolau a fost sĕrbată de inteligința română prin o mică convenire socială, la care au luat parte vre-o 40 persoane, petrecênd seara cu multă veselie. Stimabilele d-șoare ce au luat parte au desfătat pe cei întruniți cu plăcute cântări ca »Știi tu«, »Doi ochi«, »Mugurel« etc. S'au rostit și toasturi și s'a făcut totul ca convenirea sĕ fie cât mai plăcută tuturor.

*

Proces de presă. «Vulturul» din Orade a avut la 21 Dec. proces de presă. Advocatul Păcurariu din Sibiiu i l'a făcut, pentru-că Vulturul făcuse niscai glume pe conta d-sale, glume în care d-sa aflase «vătămare de onoare». Redactorul Iustin Ardelean a primit rĕspunderea și juriul și tribunalul 'l-au declarat nevinovat.

Cercetări literare istorice. Sub titlul acesta a apărut de curênd în București (la institutul de arte grafice C. Göbl) o broșură de 30 pagine, cuprinzênd două studii: unul asupra «*Psaltirii Diaconului Coresi*«, tipărită la 1570 în Brașov, al doilea asupra »*Rolului diiacilor din Moldova*« în cultura Românilor din Transilvania în seclul 17. de *V. Mangra*.

Studiile aceste au fost publicate unul în «Tribuna» din 1890 altul în «Familia» din 1892, ear' acum, revĕzute și completate, au fost scoase în broșură. Sûnt studii prețioase asupra celor două cestii.

*

«***Bel-Ami***» e cel mai nou roman apărut în «Biblioteca romanelor Celebre» ce o edă institutul R. și Ig. Samitca din Craiova. E un roman social scris de puternicul scriitor *Guy de Maupassant*, tradus de C. Vraja. Il recomandăm iubitorilor de romane.

Mulțumită publică.

Cu ocasiunea concertului dat de corul bisericii rom. gr.-or. din Deva, la 22 Nov. n. au binevoit a contribui cu suprasolviri următorii domni: Dr. Silviu Moldovan 1 fl.; I. Moțiu, jude 4 fl ; Loghin și Dionisiu Ardelean 40 cr.; August Nicoară 1 fl.; Ioan Simionaș 1 fl.; Alexandru Schuster 20 cr.; George Ciat, jude 1 fl.; Ioan Șerban 3 fl. 40 cr.; Nicolae Șocander 60 cr.; Fekete Sándor 40 cr.; Eiben Karol 80 cr.; Ioan Filimon 40 cr.; Nagy Károly 40 cr.; Goldstein Lazar 1 fl. 20 cr.; Ioan Lazarici 1 fl.; Dimitrie Datca 40 cr.; Alexandru Moldovan 2 fl.; George Nicoară 2 fl.; Alexiu Pascu 1 fl.; Iulian Deriberfi 40 cr.

Venitul brut a fost 115 fl., tragênd toate spesele, a rĕmas un venit curat de 66 fl. 64 cr. Venitul curat s'a împărțit în două părți, jumĕtate fondului Reuniunii învĕțătorilor, adecă 33 fl. 32 cr., ear' ceealaltă jumĕtate la fondul corului.

Primească stimații suprasolvitori precum și toți cei-ce au contribuit prin participarea lor la buna reușită a acelui concert, călduroasă mulțumită.

Deva, la 3/15 Decemvrie 1896.

Cu stimă

G. Nicoară,
paroch, casar.

FEL DE FEL

Nevasta unui funcționar, are »nenorocirea« de-a rĕmânea foarte de timpuriu »vĕduvă«. Toată lumea știa că își iubia foarte mult bărbatul, voinic și frumos. Și de aceea lumii 'i-a părut numai prea firească vorba ce tinera vĕduvă a scris-o cu litere mari și negre pe crucea rĕposatului:

„PERDEREA TA MĔ DOARE ATÂT DE MULT, CĂ NU MAI POT TRĂI!"

Peste un an însĕ, îndurerata vĕduvă, se întêmplă că se mărită. Ah, dar' vorba de pe cruce? Cum rĕmâne cu vorba aceea? Ca sĕ nu se poată spune că e o minciună, și, vezi, minciuna nu șede bine nici chiar pe buzele unei vĕduve tinere și frumoase, nainte de cununie cu o zi, ea, pentru-ca tot adevĕr sĕ rĕmână cele scrise pe cruce, a lăsat de au mai adaus la urmă, cu litere tot așa de mari si frumoase, cuvêntul... ***SINGURĂ!...*** Și mâne, în ziua cununiei ei, crucea spunea cetitorului, tot adevĕrul —

POSTA REDACȚIEI.

Dlui *I. V. I.* în *P.* În cel viitor se va putea.

Dlui *V. T.* în *S.* Cum sĕ nu. Poftește numai și trimite. Ne-ai îndatora chiar. Cu M. isprăvuri bune.

Ei... Că ești „interesantă" au constatat'o mai mulți; că ești seducĕtoare o constat eu, și ți-o-spun pe această cale, fără s ĕ ghîcesti cine sûnt — *G.....*

Dlui *V. D.* în *M. m.* Altceva nu-ți putem spune, decât doar'sĕ mai scrii odată șefului garei din A. J·

Dlui *Al. Vl.* în *B.* Mare mulțumită. Il vom folosi după cea mai bună a noastră pricepere. Vor eși niște spicuiri interesante. Le începem în No. 1. din anul viitor.

D-Sale *D. S. Dădârlat* în *R. d. V.* (România). Despre primirea banilor Ți-am rĕspuns la posta în numĕrul 49. Scrisoarea de care întrebi, nu ni-a sosit.

Pentru redacție responsabil: **Ioan M. Corvin.**

Nr. 310—1896 157 (552) 3—3

Publicare de licitațiune.

Duminecă ***în 10 Ianuarie 1897*** *la 10 ore a. m.* se va ține în cancelaria subscrisului comitet (strada Urezului nr. 6) *licitațiune minuendă* ***pentru repararea,*** *în vara viitoare, a* ***școalei din Vețel*** *(comitatul Hunedoarei, în apropiere de Deva).*

Aceasta se aduce la cunoștință publică cu adausul, că fiecare licitant e obligat a depune un vadiu de 5% în bani gata sau în hârtii garantate de stat, dela suma de exclamare de 981 fl. v. a.

Oferte în scris provĕzute cu vadiu se primesc până la începerea licitațiunii.

Planul, preliminarul și condițiunile de clădire se pot vedea în amintita cancelarie în orele oficioase.

In fine se observă, că dacă între licitanți s'ar afla și de aceia, cari nu sûnt architecți de profesiune, atunci ei, cu ocasiunea licitațiunii sûnt datori a documenta cu atestate oficioase aptitudinea aceluia, pe care-'l va încredința cu conducerea reparaturilor.

Sibiiu, în 4 Decemvrie 1896.

Comitetul administrativ de fondul școlar al foștilor grănițeri din reg. român I.

LOTERIE.

Tragerea din 16 Decemvrie st. n.

Brünn	73	21	36	41	56

Tragerea din 19 Decemvrie st. n.

Budapesta:	72	13	66	53	46

Tragerea din 23 Decemvrie st n.

Sibiiu:	41	62	61	11	86

CALINDARUL SĂPTĂMÂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou

Dum. a 29-a d. Ros., gl. 4, sft. 7.

Dum.	15 Muc. Eleíterie	27 Ioan Evan.
Luni	16 Pror: Ageu	28 Pruncii nv
Marți	17 Pror. Daniil	29 Toma Ep.
Merc.	18 Muc. Sebastean	30 David
Jni	19 Muc. Bonifacie	31 Silvester
Vineri	20 Muc. Ignatie	1 Ian. 1897
Sâmb·	21 S. Mucenița Iuliana	2 Macariu

De vênzare!

In *Strada Bisericii-Vechi* (aproape de biserica gr.-or. română) în Orăștie se vinde din mână liberă

o casă cu șură și magazin

precum și un loc deosebit potrivit pentru edificări noue!

Pe *Drumul Terii,* tot în apropiere de biserică, se pun în vênzare mai multe

locuri de edificat

fie toate laolaltă, fie și singuratice.

Pentru deslușiri mai deaproape, a se adresa la

161 (533) 1— ***Avram Pleter***
în Orăștie (Drumul Țerii).

„FAGEȚANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acoardă după **depuneri spre fructificare** de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

128 (535) 12—16 Direcțiunea.

„MINERVA“

INSTITUT TIPOGRAFIC SOCIETATE PE ACȚII ÎN ORĂȘTIE.

Cea mai ieftină tipografie!

Tipografia „Minerva“ din ***ORĂȘTIE,*** strada Berăriei Nr. 10, mărindu-'și asortimentul, își oferă on. public serviciile sale pentru ***ori-ce fel de tipărire.***

Fiind pusă în plăcuta posițiune de a dispune de **6 mașini**, și anume: **2 prese accelerate**, mari, **2 prese de mână**, mici, și **2 mașini: una de perforat și una de tăiat**, precum și de **112 sciuri de litere** de cele mai moderne, cu mai bine de **200 clișeuri**, și felurite alte obiecte technice, — garantează pentru efectuire promptă, corectă și frumoasă, cu ***prețuri foarte ieftine!***

Tipărește 100		Cărți de visită	pentru fl.	—.25 cr.
„	„	Capuri de couverte	„ „	—.30 „
„	„	Bilete de logodnă	„ „	—.50 „
„	„	Bilete de Cununie	„ „	—.80 „
„	„	Programe de dans	„ „	—.40 „
„	„	Invitări	„ „	—.70 „
„	„	Provocări	„ „	—.50 „
„	„	Capuri de epistole	„ „	—.50 „
„	„	Placate	„ „	1.20 „
„	„	Anunțuri funebre	„ „	1.80 „

Hârtia, care în sumele de mai sus, firește, nu e cuprinsă, stă în voea comandatorului să 'și-o aleagă.

„MINERVA“ primește mai departe să efectuească tipărituri de cărți și broșuri de ori-ce mărime, pe lângă învoeli de plată foarte ușoare, în rate dacă e de lipsă.

Pentru înfățișare plăcută, atrăgătoare, se garantează.

Comande se primesc la tipografie în str. Berăriei *(vis-à-vis de judecătorie).*

Rugând onoratul public a ne onora cu comandele sale, semnăm

cu toată stima

Direcțiunea institutului tipografic
„Minerva“.

In contra ernei!

Subscrisul negustător am onoare a atrage binevoitoarea luare aminte a publicului cumpărător din loc și de prin comunele vecine, asupra prăvăliei mele bogat provăzută cu tot felul de *marfă de manufactură* pentru trebuințele de casă, adusă proaspătă din atelierele cele mai bune.

Recomand îndeosebi:

Flanele, calitățile cele mai bune; **Cârpe de pér** fine și trainice; **Cârpe de lână moale** (de Harras); **Pânză** de tot soiul și tare; **Bumbac de bătut** și **Ață de urzit,** aduse din cele mai bune fabrice; **Arniciuri de cusut și de urzit,** în toate fețele; **Ciorapi; Brĕuri; Șerpare** cusute cu flori și fir; etc.

Haine de călușeri!

Se vênd, se dau în folosință ori se pregătesc la trebuință!

148 (536) 6—6 Ion Lăzăroiu,
negustor în Orăștie (Szászváros)

Primesc și efectuesc comande prin postă!

Primesc și efectuesc comande prin postă!

Fondat 1885. **„ARDELEANA“** Fondat 1885.

institut de credit și de economii, societate pe acții.

Reședința societății: Orăștie (Szászváros).

Birourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Capital social: 300.000 coroane.

Fonduri proprii ale societății: 175.000 cor.

Institutul primește:

DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE

sub următoarele condiții:

a) **depuneri** cu anunț de 30 zile, cu **5%**;
b) **depuneri** cu anunț de 90 zile, cu **5½%**
c) **depuneri** făcute de *biserici, școale, corporațiuni culturale,* ori cu *scop de binefacere,* cu **6%**.

Permițând starea casei, depuneri până la 1000 coroane se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulametul special pentru depuneri, la cerere se trimite gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se solvesc fără întârziere.

141 (537) 5— Direcțiunea.

Starea depunerilor preste 1,400·000 Coroane.

Starea depunerilor preste 1,400.000 Coroane.

Se caută un negustător!

In comuna **Mada** (p. u. Geoagiu, Algyógy) simțindu-se foarte mult lipsa unui negustător, atragem pe această cale atenția pricepătorilor în ale negustătoriei asupra acestei comune, de peste 300 familii, unde un negustător priceput, poate avea un venit anual dela 1200 fl. în sus!

Cu informații mai deaproape servește eventualilor competenți subscrisul:

160 (534) 1—3 **Iosif Bogdan,**
preot gr.-or.

»Minerva« institut tipografic, societate pe acții. Pentru tipar responsabil: Petru P. Barițiu.